

אמו של ישו לא הייתה אם פונדקאית!

אני כותב מאמר קצר זה ב-15 באוגוסט 2026. זהו היום שבו מכבדים את אמו של ישו, מרים, הן במזרח והן במערב. ובכל זאת, עבור אנשים רבים שפגשתי – לכאורה תלמידי כתבי הקודש – אמו של ישו כמעט ואינה קיימת. הם מתביישים מדי אפילו להזכיר אותה, שלא לדבר על לכבד אותה. זה כאילו אמו של ישו הייתה אם פונדקאית – אתם יודעים, אחת מאותן נשים שאנשים שוכרים כדי לשאת את ילדם, ואז משלמים לה תשלום, לוקחים את התינוק, והאם הביולוגית לא מוזכרת בשום מקום. כך פחות או יותר הם מתייחסים לאמו של ישו. למעשה לא קיימת ומוזכרת רק כאשר הם רוצים להמעיט בערכה ולפרט את כל הדברים שהיא, לדעתם, אינה. איזו חוסר הוגנות כלפי אמו של אדוננו. כלפי זו שלא רק ילדה אותו – תוך שהיא מקבלת על עצמה את האפשרות של נידוי חברתי, ואפילו סקילה – אלא גם גידלה אותו ברכות ובאהבה ועמדה לצידו עד הסוף המוחלט. כי, ידידי, לישו אין רק אב. יש לו גם אם, מרים. זו שאמרה, בלוקס 4:48, שכל הדורות יקראו לה מבורכת. מתי הייתה הפעם האחרונה שברכת את אמו של ישו, יקירי? אבל אתה תגיד לי, "אני הולך לפי הכתובים". ומה אומרים לך הכתובים? האם הם לא אומרים לך לכבד את אביך ואת אמך? ובכל זאת אתה מקבל את זה שלא מכבדים את אמו של ישו? האם אתה מתייחס אליה, במובן מסוים – אולי לא תודה בזה במילים, אבל בפועל כך הדבר – כאילו הייתה אם פונדקאית? האם היית רוצה שמישהו יעשה זאת לאמך שלך? שיראה בה, למעשה, אם פונדקאית? האם אתה חושב שישוע אוהב את זה? שאמו למעשה מושפלת? אך מאחר שאתה מדבר על כתבי הקודש, פרשנות כתבי הקודש אינה מתרחשת בחלל ריק. רוח הקודש לא הופיעה רק היום. היא פועלת כבר 2,000 שנה. האם אתה יודע מה האמינו הנוצרים הקדומים לגבי אמו של ישו? האם זה מעניין אותך? זה צריך לעניין אותך. כי אם אתה חושב שאחרי 2,000 שנות נוכחות של רוח הקודש, אתה הולך להתחיל מאפס, היזהר שלא להעליב את רוח הקודש בדרך זו, כי רוח הקודש לא מתחילה מאפס. היא פועלת כבר אלפיים שנה. אז כיצד ראו הנוצרים הקדומים את אמו של ישו? כך כותב אירנאוס – מהדור השני לאחר השליחים, בישוף לוגדונום (ליון של ימינו), קדוש מעונה למען ישו, תלמידו של פוליקרפוס, בישוף סמירנה (שאליו מתייחס ספר ההתגלות במילים של כבוד), שהיה בעצמו תלמידו של השליח יוחנן:–

"לפיכך, האדון בא בבירור 'אל' שלו וקיים את הבריאה שהוא עצמו מקיים. הוא גם הביא לגאולה של חוסר הציות על העץ באמצעות ציות על העץ. והעובדה שהעבירה – שאליה הובלה בטעות הבתולה חוה, שאותה כבר נתן אלוהים לגבר – נפתרה, הוכרזה באמת על ידי המלאך לבתולה מרים, שכבר הייתה מאורסת לגבר. כשם שחוה הוטעתה על ידי דברי המלאך (השטן), מה שגרם לה להתרחק מאלוהים כאשר לא צייתה לדבריו, כך גם אמת זו הוכרזה למריה על ידי מלאך באמצעות דבריו: שהיא תלד את אלוהים על ידי ציות לדבריו. ובעוד שחוה לא צייתה לאלוהים, מריה שוכנעה וצייתה לאלוהים. כך הפכה הבתולה מריה לסנגורית של הבתולה חוה. וכשם שהמין האנושי נקשר למוות באמצעות בתולה, כך הוא שוחרר באמצעות בתולה. וכך נוצר איזון, כדי שהמרידה של חוה הבתולה תבוטל על ידי הציות של מרים הבתולה. יתר על כן, חטאו של הנברא הראשון כופר בעזרת הבכור, וערמומיות הנחש הובסה על ידי תמימותה של היונה. כך נשברו אותם כבלים שבעזרתם היינו כבולים למוות. (אירנאוס מליון, הפרכת הידע הכוזב, "ספר ה.')

ישוב, בספר אחר שלו, אותו קדוש מעונה למען ישו כותב:

"כשם שבגלל בתולה סוררת (חוה) נגרם סבל לאדם, ולאחר נפילתו נכנע למוות, כך גם, בזכות הבתולה (מריה) שהייתה צייתנית לדבר האלוהים, נולד האדם מחדש לחיים חדשים. האדם היה הכבשה האובדת, אשר האדון בא לחפש על פני האדמה. מסיבה זו, הוא לבש בשר ודמות אנושית ממנה, שהייתה מצאצאי דוד. אכן, היה זה צודק והכרחי שאדם יוחזר לחיים במשיח, כדי שהמוות ייקלט ויבלע על ידי האלמוות, וכי חוה תוחזר לחיים במריה, כדי שבתולה אחת תהפוך למגינת בתולה אחרת ותמחק את חוסר הציות של הראשונה באמצעות ציותה הבתולי שלה." (אירינאוס, בישוף ליון, הוכחת הדרשה האפוסטולית, "פרק 33")

לכן אם המשיח היא חוה השנייה! כשם שחוה היא אמנו, כך גם אם המשיח היא אמנו. זה מה שהאמינו הנוצרים הקדומים, לא במאה ה-4 אלא שני דורות לאחר השליחים. ראו כיצד הדגים זאת אירנאוס בצורה כה יפה. ראו את האנלוגיות הנפלאות שיש כאן. זה מה שהנוצרים הראשונים התכוונו אליו. האם שמעתם אי פעם אמירה כזו? האם שמעתם משהו מדבר על "חוה השנייה"? לא, היא לא מוזכרת בשום מקום. אך כיצד ייתכן שתזכר, הרי שרוב האנשים מנסים להבין את הכתובים, בחלל ריק! זה כאילו שכנסיית המשיח — אשר, כפי שאמר, שערי שאול לא יגברו עליה — לא הייתה קיימת כבר 2,000 שנה. אך כעת אתם יודעים. כפי שהיא עצמה אמרה:

לוקס 4: 46–48

"נפשי מהללת את ה', ורוחי שמחה באלוהי מושיעי; כי הוא הביט בחסד על ענוות עבדתו; כי הנה, מעתה ואילך יקראו לי כל הדורות אשרי".

האם אתם חלק מהדור שמברך אותה, או שאתם יושבים בצד, מחכים לראות אם משהו יברך אותה כדי שתוכלו לזלזל בה? "מעתה ועד עולם יקראו לי אשרי", כלומר היא תהיה ידועה ומכובדת מאוד על ידי כל הדורות. לכן כאן אני מברך את אם המשיח, חוה השנייה! כי אם המשיח היא גם אמי! ואני אומר לך, ידידי, עשה כמוני!